

Polonica.

istro, vedro dekletce je bila Kebétova Polonica. Komaj deset let je štela, in kdo bi ne bil vesel svoje pomladbi.

Kebétova mati so pleli na njivi proso. Lep dan je bil. Solnce je sijalo in pilo, pilo fine kapljice raz travnatih bilk, raz cvetek. Prejšnji dan je deževalo, zato je bila zemlja mehka. Prav vspešno so pleli in rvali nadležni slak, plevel, cvetke . . .

Polonica je sedela na robu njive s knjigo v roki.

Iz šole je bila prišla in ker ni dobila nikogar doma, je odšla na njivo. Katekizem je vzela s seboj, da bi se učila. Precej je bilo in vrhutega še težko. Ni čuda torej, da se Polonici ni prav nič mudilo z učenjem. Položila je knjigo v travo poleg sebe in utrgala veliko kresnico. Polagoma je trgala bele lističe raz cvetke in poizvedovala, bo li jutri vprašana krščanski nauki. Zadnji listič ji je vedno prerokoval: ne. Že tretjo cvetko je oskubla belih lističev in vedno: „ne.“

Tedaj pa je zapazila na bilki pikasto polonico. Počasi je plezala po bilki kvišku. Bilka se je lahno nagibala. Nato ji je spodrknilo in pala je nazaj na tla. A iznova je plezala in komaj je dospela do polovice bilke — je spodrknila na tla.

Vedno in vedno se ji je ponesrečilo. Šestkrat je plezala mala pikičasta polonica na bilko in ravno tolikrat ji je izpodletelo. Še le sedmič je priplesala na bilko, prav na vrh in bilka se je lahno zibala pod njeno težo . . .

Nato je dvignila rdeča krilca in vzletela kvišku — proti sosednjem njivi.

Kebétova Polonica pa je še dolgo potem gledala na ono bilko, še dolgo potem, ko je bila njena sedmopikčasta sestrica — seveda samo po imenu — že odletela.

Gledala je in njena dušica se je čudila vztrajnosti in pogumu male žuželke.

Polonica je lahno zardela in prijela katekizem. Ni na desno, niti na levo se ni ozrla, dokler ni znala vse naloge . . .

* * *

Drugo jutro pa so jo gospod Janez pohvalili pred vsemi.

Vprašana je bila, akoravno ji je bela kresnica prerokovala, da ne bode. Kaj bi bilo, ko bi se ne bila učila?

Vidite, in vse to je naredila samo pikasta polonica.

Fr. K. Pavlétov.

